

Helge Larsen: Jeg kan naturligvis ikke være uenig i, hvad der er blevet sagt i dag: at dette lovforslag sammen med lovforslagene om præmiering af opsparing og nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter frembyder udviklede problemer; men så udviklede, at man ikke skulle kunne forstå dem, synes jeg nu heller ikke de er.

Da vi i foråret under forhandlingerne om den almindelige omsætningsafgift drøftede denne præmiering af opsparing, var vi fra alle sider enige om, at en sådan præmiering ikke måtte svække interessen for opsparing gennem private pensionsforsikringer med løbende udbetalinger. Sådanne pensionsforsikringer har jo, navnlig de sidste 10-20 år, fundet udbredelse i erhvervslivet først og fremmest for funktionærgrupper, men i øvrigt også for andre i erhvervslivet beskæftigede. De betyder for den enkelte en betryggelse af hans eksistens på hans ældre dage og en støtte for hans enke og børn, hvis han skulle dø i en tidlig alder. De betyder for samfundet — det synes jeg også er værd at understrege — at der gennem de årlige præmieindbetalinger sker en opsparing på lang sigt. En sådan langsigtet opsparing er vel særlig værdifuld for kapitaldannelsen som grundlag for langsigtede investeringer.

Pensionsforsikringen med løbende udbetaling har også den fordel, at det opsparede beløb kun undtagelsesvis kan hæves og bruges på én gang. Normalt vil det blive forbrugt over en længere årrække; det kan således ikke anvendes til en pludselig og voldsom forbrugsudvidelse.

Pionererne inden for denne form for pensionsforsikring har vel nok i længere tid måttet kæmpe for at vinde en større forståelse fra samfundets side for disse pensionsordningers betydning. Man var ikke fuldt klar over det, da man gennemførte folkepensionsordningen med dens nedslagsregler, men det er nu reguleret.

Søger man nu, som det sker, med fuld ret — og jeg understreger: med mit partis absolutte tilslutning — at stimulere opsparingen ved præmiering fra statens side, må man naturligvis også sikre sig, at denne præmiering ikke kommer til at slå noget i stykker for den værdifulde private opsparingsform, man har i pensionsordningerne, og derfor vil jeg gerne takke den højtærede

fungerende finansminister for lovforslaget. Det har det rigtige sigte og er i det allervæsentligste tilfredstillende. Jeg har en lille indvending, som jeg skal vende tilbage til senere.

Forholdet er jo det, at pensionsforsikringen med løbende udbetaling er fuldt indkomstskattepligtig, når den udbetales, medens den betalte præmie er fuldt fradragsberettiget, Kapitalforsikringen, der kommer til udbetaling på én gang, er derimod skattefri ved udbetalingen, medens præmien dertil kan fradrages inden for den nugældende 1.500 kr.s, henholdsvis 1.000 kr.s grænse. Her er altså en dobbelt skattefrihed, både ved præmiebetalingen og når det opsparede beløb igen bliver frit. Det er klart, at dette kan friste til ikke at tegne pensionsforsikringer med løbende udbetaling eller eventuelt til at reducere dem, således at opsparingsformer med dobbelt skattefrihed fuldt ud kan udnyttes.

Det kan efter min mening ikke være rimeligt, at noget sådant sker, idet pensionsforsikringer med løbende udbetaling som sagt både for den enkelte og for samfundet er en værdifuld ordning. Nu åbnes der altså adgang til, at bidrag til pensionsforsikringer kan fradrages inden for 1.500 kr.s, henholdsvis 1.000 kr.s grænsen. Hvis man benytter sig heraf, får man til sin tid, når pensionen udbetales, ret til 30 pct.s nedslag i pensionsbeløbet ved skatteberegningen. Principielt vil, mener jeg, hermed tilskyndelsen til at tegne pensionsforsikringer ikke blive svækket gennem de nye former for præmiering af opsparing, og det ligger helt på linje med det, som blev aftalt ved forårets politiske forlig.

Tilbage er — og her kommer jeg til den lille tvivl, jeg omtalte før — spørgsmålet om, hvorvidt det 30 pct.s nedslag i indkomstansættelsen, når beløbet hidrører fra en pensionsforsikring med løbende udbetaling, er tilstrækkelig stort. Jeg vil tro, men kan ikke vide noget bestemt derom, at det ligger i underkanten af det rigtige, og at det måske nu bør være 40 pct. Det er et af de spørgsmål, jeg meget gerne ser vi får gennemdrøftet i udvalget, sådan at vi er sikre på, at forslaget, når det gennemføres og bliver lov, også virkelig giver den ligestilling, som vi fra alle sider ønskede skulle gennemføres ved dette lovforslag.